Proces posuzování vlivu na životní prostředí je kontrolní postup, jehož cílem je shrnout a vyhodnotit dopady projektu na životní prostředí již ve fázi plánování projektu a tím snížit jeho případné negativní dopady v budoucnu. Jednou z hlavních myšlenek procesu EIA je hned na začátku zabránit problémům a konfrontacím, které by se jinak v souvislosti s plánovaným projektem objevily. Tento princip je zvlášť důležitý v případech mezistátního posuzování, kde komunikace mezi jednotlivými státy a společné konzultace k projektu v jeho raných fázích plánování mohou zabránit možným střetům a narušením vzájemných vztahů, jež by se mohly objevit později v důsledku již realizovaného projektu. Základním principem mezistátního posuzování je pochopení skutečnosti, že škodlivé účinky konkrétního projektu se nezastavují na hranicích jednoho státu, ale mohou přesahovat na území mnoha jiných států, vzájemná spolupráce v této oblasti je tedy z hlediska efektivní ochrany životního prostředí nezbytná.

Nezbytnost této spolupráce, stejně jako její úskalí a potíže jsou ilustrovány na příkladu příhraničního posuzování EIA mezi Českou republikou a Rakouskem, a to především v případě výstavby jaderné elektrárny Temelín. Případ Temelín je zajímavý nejen s ohledem na skutečnost, že se zde setkávají dvě různé právní úpravy procesu EIA, ale hlavně kvůli střetu dvou různých energetických koncepcí, k němuž v rámci hodnocení tohoto projektu dochází, a sice české projaderné koncepci na jedné straně a silně protijaderné koncepci v Rakousku.